

11de JAARGANG, NR. 192
11 FEBRUARI 2013

IN DIT NUMMER:

- 1 NIEUWSBERICHTEN**
5 BOEKBESPREKING
6 PLATENRECENSIES
 Ibrahim Maalouf, Ad Colen,
 Raams/Van der Westen,
 Lionel Beuvs, DJDBQ,
 Jaap Blonk, Bodurev Trio,
 Ivo Perelman, BEAM e.a.
13 CONCERTVERSLAGEN
 Artvark Saxofoon Quartet met
 Claron McFadden,
 Bob Stenson Trio.
EN VERDER:
15 New York Madness (Roos Plaatsman)

JAZZFLITS 193
 staat **25 FEBRUARI** op
<http://www.jazzflits.nl>

NIEUWSSELECTIE

HENK KRAAIJEVELD WINT
10DE VOCALISTEN CONCOURS

Vocalist Henk Kraaijeveld heeft
3 februari in Zwolle de finale ge-
wonnen van het Nederlands Jazz
Vocalisten Concoors 2013. Tweede
werd Lizzy Ossevoort.

Henk Kraaijeveld kreeg zowel de publieksprijs (1.000 euro) als de juryprijs (1.500 euro). De jury, bestaande uit Francien van Tuinen (winnares 1997), Ineke Heijliger (zangeres), Bartho van Straaten (concertprogrammeur), Bert Vuijsje (jazzjournalist) en Jan Menu (baritonsaxofonist), viel met name het 'zeer relaxte optreden' van de winnaar op. In zijn algemeenheid letten de juryleden tijdens de optredens op specifieke jazzkwaliteiten zoals timing en improvisatie. De andere finalisten waren Alina Engibaryan (zij werd derde), Liesbeth Kooijmans, Joyce-Lou van Ras en Hiske Oosterwijk. Ze werden medio januari in twee voorrondes uit veertien mededingers gekozen.

Het Nederlands Jazz Vocalisten Concoors wordt sinds 1995 elke twee jaar georganiseerd door Odeon De Spiegel theaters in Zwolle. Eerdere edities werden gewonnen door onder anderen Wouter Hamel, Carmen Gomes, Esra Dalfidan en Maria João Mendes. In de regel zijn de winnaars vrouwen.

LAATSTE NIEUWS: TROMPETTIST EN
HARDBOP-GIGANT DONALD BYRD OP
4 FEBRUARI OVERLEDEN. HIJ WAS 80
JAAR OUD: <http://bit.ly/IBiP4x>.

●

ia77

JazzFlits

JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE

ZEVEN UUR IMPRO MARATHON IN LUX NIJMEGEN

Op 27 januari vond in de Lux Nijmegen een zeven uur durende Impro Marathon plaats, georganiseerd door pianist Nico Huijbregts en saxofonist Bo van de Graaf (uiterst rechts). Huijbregts presenteerde zijn nieuwe dubbel-cd 'Dialogue Dreams'. Bo van de Graaf liet behalve nummers uit zijn programma Diva's (met filmfragmenten van vj-Martijn Grootendorst) merkwaardig creatieve programma's horen onder de namen 'SMS in Concert', waarin de bezoekers opdrachten naar de muzikanten konden sms'en, 'De FreejazzKaraoke', waarin muzikanten en publiek op een scherm geprojecteerd een rood balletje langs opdrachten zagen gaan en daaraan een muzikale of publieke invulling moesten geven, en 'Impro op Verzoek', waarin bezoekers tegen een financiële vergoeding een verzoeknummer konden indienen en uit de 22 aanwezige muzikanten een bezetting konden kiezen. De avond werd besloten met een opzweepende uitvoering van Sun Ra's 'Enlightment', waaraan iedereen meedeed en waar de bezoekers ondanks de lange dag geen genoeg van konden krijgen.

Tekst en foto: Tom Beetz

NIEUWS

Branford Marsalis. (Foto: Cami)

Branford Marsalis op komend North Sea Jazz Festival

Het Branford Marsalis Quartet zal op het komende North Sea Jazz Festival spelen. Dat heeft festivaldirecteur Jan Willem Luyken eind januari bekendgemaakt. Ook Medeski, Martin & Wood, het Roy Hargrove Quintet, het Kenny Barron Trio, Ibrahim Maalouf, Dee Dee Bridgewater & Ramsey Lewis, John Zorn, Michel Camilo & Tomatito en Dionne Warwick komen. De grote publiekstrekkers uit de popmuziek zijn dit jaar Sting, Carlos Santana en John Legend.

Crosby, Stills & Nash spelen benefiet voor Jazz at Lincoln Center

Begin mei treden Crosby, Stills & Nash twee keer op met trompettist Wynton Marsalis en het Jazz at Lincoln Center Orchestra. Ze doen dat in Jazz at Lincoln Center, New York. Het eerste optreden (1 mei) is een benefietconcert tijdens een gala om geld voor het centrum in te zamelen. Op 3 mei is hun optreden voor iedereen toegankelijk. Op het programma staan de bekende stukken van het trio in arrangementen van Wynton Marsalis en andere leden van het Orchestra. Vorig jaar trad Wynton Marsalis tijdens het inzamelingsgala op met Paul Simon en in 2011 met Eric Clapton. In de regel brengt de gala-avond een tiende op van het totale budget van Jazz at Lincoln Center (jaarlijks circa 40 miljoen dollar).

ACTUELE BERICHTEN VINDT U OP:
WWW.TWITTER.COM/JAZZFLITS

PLATEN

AVRO- EN NOS-OPNAMEN VAN NORTH SEA JAZZ FESTIVAL OP CD/DVD UIT

Opnamen die de publieke omroepen AVRO en NOS in de loop van de jaren tijdens het North Sea Jazz Festival maakten, worden op cd en dvd uitgebracht. De eerste vier producties komen op 18 februari uit.

De AVRO was vanaf het begin, 1976, te gast bij het North Sea Jazz Festival. Eind jaren tachtig nam de NOS, later NPS en NTR, het stokje over. Er zijn genoeg opnamen bewaard gebleven om in samenwerking met het festival een serie cd's en dvd's uit te brengen onder de titel 'Legendary Concerts'. Nog deze maand komen cd/dvd-producties uit van saxofonist Dexter Gordon, pianist Michiel Borstlap, saxofonist Yuri Honing en trompettist Eric Vloeimans. In de planning voor dit jaar staan platen van Miles Davis, Dizzy Gillespie, Maceo Parker, Wayne Shorter, Jan Akkerman en Marcus Miller.

PODIA

Gerard Kleijn doet mee aan het Baker-eerbetoon. (Persfoto)

STICHTING JAZZIMPULS WEER ACTIEF OM CHET BAKER EER TE BETONEN

De stichting Jazzimpuls herleeft om eer te betonen aan de 25 jaar geleden overleden trompettist/vocalist Chet Baker. De stichting, die sinds mei vorig jaar een sluimerend bestaan leidde, heeft onder meer een aantal dubbelconcerten met zangeres Fay Claassen georganiseerd.

Claassen zal in de loop van het jaar zo'n twintig concerten geven die in het teken staan van Baker de vocalist. Zij wordt tijdens die reeks begeleid door saxofonist Jan Menu, trompettist Jan Wessels, bassist Frans van der Hoeven, pianist Karel Boehlee en drummer John Engels.

Ook vindt op 14 april in het Bimhuis in Amsterdam een Tribute Concert plaats. Zes Nederlandse trompettisten doen daaraan mee: Jan van Duikeren, Gerard Kleijn, Ack van Rooijen, Angelo Verploegen, Jan Wessels en Rob van der Wouw. Hun begeleiders – pianist Rob van Bavel, bassist Ruud Ouwehand en drummer John Engels - hebben allen ooit met Baker opgetreden. Chet Baker kwam in 1988 om het leven door een val uit het raam van het Prins Hendrik Hotel te Amsterdam.

NIEUWS

Soo Cho. (Foto: SignByAns)

Pianiste Soo Cho 'musician in residence' bij JIN

Pianiste Soo Cho is dit jaar 'musician in residence' bij JIN (Jazz in Nijmegen). Ze geeft vier concerten waarin 'alles mag, mits eerder nog niet zo gedaan', aldus JIN. Voor de zomer geeft Soo Cho twee concerten: op 24 februari met bassist Sven Happel en drummer Jasper van Hulten (jazzklassiekers in een eigen jasje) en op 10 april met pianist Guus Janssen. Na de zomer treedt Soo Cho nog op met een strijkkwartet en een zanger. De muzikanten Mete Erker, Yonga Sun, Angelo Verploegen en Dion Nijland gingen Soo Cho als 'musician in residence' voor. Voor de uitverkiezing komen musici uit de regio Nijmegen in aanmerking.

Diana Krall op Gent Jazz

Zangeres Diana Krall treedt 13 juli tijdens het festival Gent Jazz op. Ook vocalist Kurt Elling en de formatie Phronesis komen. De Britse formatie treedt op in het kader van het Jazz_21 project. Dat is een initiatief van de IJFO (International Jazz Festivals Organization) waarvoor jonge talentvolle musici worden geselecteerd die door de deelnemende festivals geprogrammeerd worden. Eerder was de komst van John Zorn al bekendgemaakt. Gent Jazz vindt plaats van 11 tot 21 juli op De Bijloke in Gent.

PRIJZEN

Han Bennink. (Foto: Joke Schot)

JAZZAHEAD AWARD 2013 VOOR HAN BENNINK

Slagwerker Han Bennink krijgt de jazzhead!-Škoda-Award 2013. De onderscheiding wordt hem eind april uitgereikt tijdens de beurs Jazzahead! in Bremen. Aan de prijs is een bedrag van 15.000 euro verbonden.

"Han Bennink is one of the most individual and stylistically open personalities of jazz of the past 40 years, a humoristic and vivid synthesis of the arts", aldus jazzhead!'s artistieke directeuren Peter Schulze en Uli Beckerhoff. Bennink ontvangt zijn prijs op 25 april, de openingsdag van Jazzahead!. Aansluitend geeft hij een concert met pianist Simon Toldam en klarinettist Joachim Badenhorst.

De jazzhead!-Škoda-Award wordt dit jaar voor de achtste keer uitgereikt. Met de prijs worden uitmuntende internationale jazz-persoonlijkheden bekroond. Mensen die 'beslissende impulsen aan de ontwikkeling van jazz als cultuurgood' hebben gegeven. Eerdere winnaars waren onder anderen Siggie Loch (oprichter ACT-label), Claude Nobs (grondlegger Montreux Jazz Festival), gitarist John McLaughlin en toetsenist Joe Zawinul.

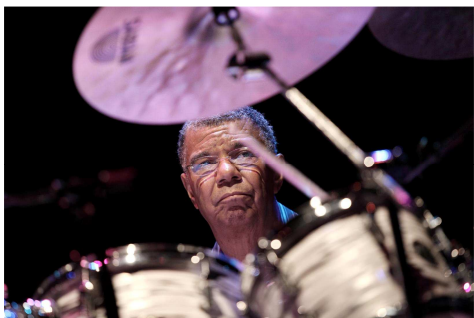
TENORSAXOFONIST DEREVIANCENKO WINT LEIDEN JAZZ AWARD

Tenorsaxofonist Andrius Dereviencenko heeft 27 januari de Leiden Jazz Award gewonnen. Fluitiste Rugile Dajotaite kreeg de Persprijs. De finale van het concours voor conservatoriumstudenten in het Leidse Q-bus, was het slotakkoord van de Leidse Jazz Week.

De jury, met onder anderen pianist Berend van den Berg, Anne de Jong (Challenge Records) en Wouter Turkenburg (hoofd jazz-afdeling Haags Conservatorium), prees winnaar Dereviencenko om 'zijn beheersing en creativiteit in alle registers van zijn instrument'. "Dereviencenko gaat deze zondag op de tenorsax heel oorspronkelijk met de Billy Strayhorn-compositie 'Isfahan' om. Hij durft het aan tegelijk naar de oorspronkelijke Ellington-context te verwijzen en er een geheel eigen logische draai aan te geven", zo stelde een verslaggever van het Leidsch Dagblad vast. De winnaar ontving uit handen van Leidenaar Elco Brinkman een kristallen bokaal en een bedrag van 1.000 euro.

NIEUWS

Jack DeJohnette. (Foto: Joke Schot)

Jarrett, Peacock & DeJohnette spelen in juli in Rotterdam

De organisatie achter North Sea Jazz haalt ze in juli wel naar Rotterdam, maar ze staan niet op het festival. Keith Jarrett, Gary Peacock & Jack DeJohnette geven donderdag 4 juli een concert in De Doelen. Het is voor het eerst in zeven jaar dat het trio Nederland weer aandoet voor een optreden. Keith Jarrett, Gary Peacock en Jack DeJohnette kwamen in 1983 voor het eerst samen. In de afgelopen drie decennia is het trio genomineerd voor diverse internationale prijzen, waaronder vijf Grammy nominaties, en hebben ze over de gehele wereld talloze publieksprijzen in ontvangst mogen nemen.

Peter Beets naar Zuid-Korea

Het Trio Peter Beets toert deze maand door Zuid-Korea. Tijdens deze tournee worden vier concerten gegeven in onder meer Seoul. Het trio treedt op met saxofonist Ben van den Dungen. De trip vloeit voort uit de Jazz Summer School. Onder deze naam hebben Ben van den Dungen, Peter Beets en vele andere Nederlandse jazzartiesten afgelopen zomer een week workshops en masterclasses op het conservatorium van Seoul gegeven.

Jazz@Deurne stopt

Het festival Jazz@Deurne stopt. De vier organisatoren zetten er na zeven edities om persoonlijke redenen een punt achter. De vier wilden het bezoekersaantal van het evenement verdubbelen, maar dat is niet gelukt. "Sterker nog, de groei bleef zeker de afgelopen twee jaar achter. Als je dit festival verder wil brengen, moet je er als organisatie dubbel zoveel energie insteken dan nu het geval was. Dat kunnen wij niet meer", aldus voorzitter Pieter Bouwmans in het Eindhovens Dagblad van 30 januari.

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

OVERIG

Een 'artist impression' van het nieuwe SFJAZZ Center.

SFJAZZ CENTER IN SAN FRANCISCO GEOPEND

Dertig jaar na het eerste concert is op 21 januari in San Francisco een nieuw onderkomen van SFJAZZ geopend. Het is het eerste gebouw in de VS dat speciaal voor jazzdoelinden is ontworpen en gebouwd.

Het nieuwe centrum moet een nationale trekpleister worden. De website: "The SFJAZZ Center is being built specifically for jazz music and audiences alike. It will be the first concert hall of its type in the western United States: a freestanding performance venue with flexible seating and staging for artists of every stature." De concertzalen bieden ruimte aan 350 tot 700 mensen. Verder zijn er oefenruimtes en een zogeheten 'digital learning lab'.

Aan de opening van het gebouw gingen tien jaar voorbereiding vooraf. Meer dan 60 miljoen dollar werd ingezameld. "When the lights go up, it feels like the building is part of the street", aldus SFJAZZ-oprichter en directeur Randall Kline. "The idea is to pull away from the notion of jazz as an esoteric art form and present it in a way that's more open and more connected to contemporary culture." Tijdens het openingsconcert op 23 januari traden onder anderen de pianisten Chick Corea en McCoy Tyner, de saxofonist Joshua Redman en Joe Lovano, gitarist Bill Frisell en bassiste-vocaliste Esperanza Spalding op. Ceremoniemeester was Bill Cosby.

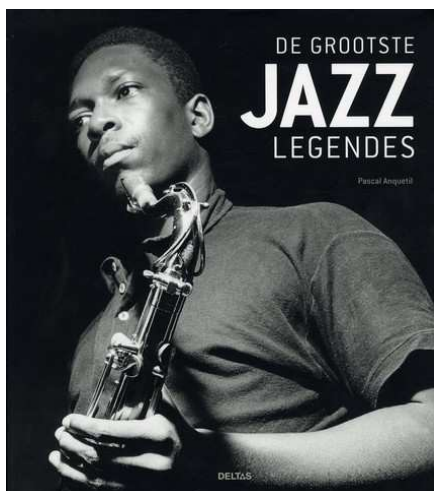
MICHIGAN STATE UNIVERSITY KRIJGT 1 MILJOEN DOLLAR VOOR JAZZAFDELING

Het MSU (Michigan State University) College of Music in Detroit heeft een gift van 1 miljoen dollar gekregen voor het 'artist-in-residence'-programma van de afdeling jazz. De uitzonderlijk grote gift is gedaan door de MSU Federal Credit Union.

Met het geld zal onder meer de komst van saxofonist Branford Marsalis worden betaald. Maar ook andere musici zullen voor telkens een week worden geëngageerd om met de studenten te werken en op te treden. Dat gebeurt niet alleen op de campus, maar door de hele staat Michigan, in het bijzonder Detroit. De MSU Federal Credit Union deed al eerder giften aan de universiteit. De afdeling jazz van de College of Music is onder leiding van bassist Rodney Whittaker uitgegroeid tot een nationaal gerespecteerde muziekschool.

JAZZ OP PAPIER

OUDE EN NIEUWE FOTOBOKEN

Pascal Anquetil, vert. uit het Frans: Suana Van der Veken.

De grootste jazz legendes

Aartselaar : Deltas, 2012.

206 pag. ; 29x26 cm.

ISBN 978-90-447-3415-7 geb. met stofomslag.

Prijs 40 euro

Frits Gierstberg, Rik Suermond (red.).

Het Nederlandse fotoboek : een thematische selectie, na 1945 Rotterdam

NAi Uitgevers, 2012.

239 pag. : ill. ; 29x25 cm.

ISBN 978-90-5662-845-1 geb. met leeslint.

Prijs 49,50 euro

Look. Ed! : images from the archive of Ed van der Elsen / selected by Marlene Dumas, Rineke Dijkstra and Marijke van Warmerdam

Amsterdam : Annet Gelink Gallery, 2012.

[56] pag. : ill. ; 27 cm.

ISBN 978-90-806467-0-4 geniet.

Prijs 25 euro

In Frankrijk kwam iemand op het lumineuze idee het zoveelste fotoboek samen te stellen met portretten in woord en beeld van de 'grootste namen uit de jazzwereld'. Het werden er zeventig en de selectie had slechter gekund. Chauvinisme liet evenwel ten onrechte vijf Fransen meedragen en dat waren, buiten Django Reinhardt en Toots Thielemans, meteen ook de enige Europeanen. Het boek is nu in het Nederlands vertaald. Het formaat is iets kleiner en het aantal musici is ingekort tot vierenzestig. De Vlaamse uitgever heeft er goed aan gedaan tenminste drie Fransen weg te laten, maar dat nu ook Woody Herman en Bix Beiderbecke hetzelfde lot moesten ondergaan, daar ben ik niet gelukkig mee. Door deze ingreep gaat het mis, als er in een hoofdstuk negen muzikanten worden aangekondigd, terwijl het er twee minder zijn.

Iedere musicus krijgt een of twee paginagrote foto's en een gelijk aantal bladzijden tekst. Het boek heeft een indeling die gezocht aandoet: 'De virtuozen van het geluk' en: 'De gevallen engelen'. De auteur heeft filosofie gestudeerd en dat is te merken: zijn teksten zijn bloemrijk, maar gelukkig wel informatief. Wel lees ik voor het eerst waarom er zoveel meer vrouwen dan mannen jazz zingen: "Vrouwen zijn moediger dan mannen. Ze zijn nooit bang om zich in de schijnwerpers bloot te geven, zich vrij te uiten, los te laten, lichaam en ziel. Zonder valse schaamte, zonder zelfingenomen remmingen" enzovoort. Ik denk eerder dat we in de historie moeten duiken. Bandleiders voorzagen zich graag van lady crooners vanwege de glamour. En daarna gingen ze allemaal op de solotoer: Billie, Ella, Anita, Sarah.

Het kan blijkbaar niet anders: van vier musici zijn de geboortedata onjuist: Jelly Roll Morton, Fletcher Henderson, Miles Davis, Wes Montgomery.

De werftekst belooft unieke zwart-wit foto's; nou, zo uniek zijn ze niet; zeker dertig zijn overbekend. Onder de fotografen telde ik vier Nederlanders: Frans Schellekens, Paul Bergen, Peter van Breukelen en Gijsbert Hanekroot, allen onder de paraplu van Redferns/Getty Images. De redactie is zo scherpzinnig geweest een foto van Chick Corea in de Franse editie te vervangen door de échte Keith Jarrett.

In 1959 verscheen van **Ed van der Elsen** het fotoboek **Jazz**. Terwijl een replica uit 2007 dezer dagen voor nog geen tien euro bij De Slegte ligt, heeft het origineel internationaal een legendarische status bereikt. Dat heeft niet in de laatste plaats te maken met de vermelding in 'The Photobook, Vol. 1', het gezaghebbend overzicht van Parr en Badger. Antiquarisch is het hoogste bedrag dat in ons land voor een gaaf exemplaar moet worden neergeteld inmiddels 450 euro; een Franse antiquaar vraagt er 750 voor.

In een soortgelijk overzicht van Nederlandse origine uit 1989 – Foto in omslag: het Nederlandse documentaire fotoboek na 1945 – was er geen plaats voor ingeruimd. Een van de medewerkers van dat boek, **Rik Suermond**, is nu mederedacteur van een nieuwe selectie: **Het Nederlandse fotoboek**. En zie daar, Parr en Badger hebben hun werk gedaan: 'Jazz' krijgt twee pagina's, inclusief beelden van het op drie plaatsen opengelegde boek, en het omslag van zowel de Nederlandse als de Duitse uitgave (pag. 52-53).

Twee foto's uit Van der Elsen's Jazz zijn door een groepje van drie dames uitgekozen voor de tentoonstelling 'Look. Ed!', die in het najaar van 2012 werd gehouden. Het zijn de twee spookachtige close ups van Chet Baker anno 1955 (oorspronkelijk op pag. 44 en 45). Ze zijn ook opgenomen in de bijbehorende, Engelstalige catalogus, uitgegeven door de Amsterdamse galerie in een oplage van duizend exemplaren.

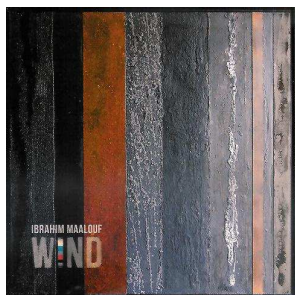
Jan J. Mulder

CD-RECENSIES

IBRAHIM MAALOUF

Wind

Harmonia Mundi

Bezetting:

Ibrahim Maalouf (kwarttoon tp),
Frank Woeste (p),
Mark Turner (s),
Larry Grenadier (b),
Clarence Penn (d).

De uitvoering van het album 'Wind' van de Frans-Libanese trompettist Ibrahim Maalouf is van een bijzondere luxe. De cd is zelf gevat in een klapdoosje dat samen met een 36 pagina's dik boekje in een box is verpakt. Het boekje bevat slechts een korte tekst, foto's van de musici, en per nummer twee pagina's met de naam en een foto van een deel van een kunstwerk van Jeanlou Joux. Dit zou al snel pretentius kunnen zijn, maar bij beluisteren is meteen duidelijk dat de verpakking zelfs bescheiden genoemd kan worden in relatie tot de briljante, verbijsterend mooie muziek.

Maalouf heeft prachtige muziek geschreven bij de stomme film 'La Proie Du Vent' (Prooi van de Wind) van René Clair uit 1927, een project waarbij hij zich liet inspireren door de muziek die Miles Davis maakte bij Louis Malle's film 'Ascenseur Pour l'Échafaud'. Die muziek is een schijnbaar niet te evenaren icoon van de jazz geworden. Maalouf heeft met een sterrenbezetting het onmogelijke gepresteerd door deze klassieke elpee te evenaren. Of deze cd ook zo'n icoon wordt zal de tijd leren, maar waarom niet? De hele cd werd net als door Miles, in één take opgenomen en in een halve dag stond alles erop. Maalouf, nog niet eens een grote naam in ons land en hier slechts een enkele keer geweest, laat zich niet alleen horen als een meer dan begenadigd componist en arrangeur, maar ook als een indrukwekkende trompettist die op een ongewone trompet met vier ventielen speelt, vijftig jaar geleden door zijn vader Nassim Maalouf uitgevonden. In de nummers 'Waiting' en 'Surprises' wordt heel direct gerefereerd aan 'Ascenseur Pour l'Échafaud', in de andere nummers creëert Maalouf zeker zo indringend en gedurfd zijn eigen taal en kleurpalet, soms dankzij het extra ventiel met een Arabisch accentje. 'Wind' maakt mede dankzij de prachtige begeleiding, de audiofiele opname en de uitvoering een onuitwisbare indruk die alles in zich heeft een klassieker in de jazz te worden.

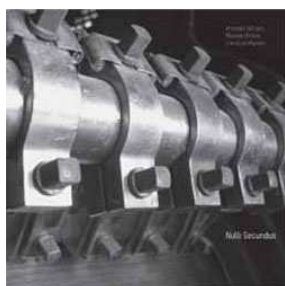
Tom Beetz

Bekijk een video over deze cd: <http://bit.ly/O2c9h9>

WILLERS/KNEER/MARIEN

Nulli Secundus

Creative Sources Recordings

Bezetting:

Andreas Willers (g),
Meinrad Kneer (b),
Christian Marien (d, perc).

De Berlijnse gitarist Andreas Willers belandde al eens eerder in mijn cd-speler dankzij een soloalbum voor Leo Records. 'Nulli Secundus' is de eersteling van dit trio met de geremigreerde Nederlandse Duitser Meinrad Kneer (bas) en slagwerker Christian Marien. Het drietal geeft zich over aan vrije improvisatie, en doet dat op subtiële wijze. Op akoestische gitaar refereert Willers aan de soberheid van Derek Bailey, maar op een abstracte manier ook aan Django Reinhardt. Dat laatste gebeurt in 'Fellatmung', dat op de rand van de stilte opent, en in volume opbouwt, waarbij de virtuositeit van de gitarist heel verrassend die van de zigeunerheld verwerkt. In 'Wurfblech' vindt een soortgelijke abstractie van een bekend gegeven plaats. Ditmaal gaat het niet om een gitaarstijl, maar om het fenomeen van de blues, dat hier steeds op doorbreken staat, maar er net niet komt. De soms stevig vervormde elektrische gitaar suggereert in andere nummers weer de wereld van de rock. Met het loepzuivere strijkwerk van Kneer en de ritselende slagwerkexploraties van Marien beschikt het trio over sterke wapens die van 'Nulli Secundus' een spannend debuut maken.

Herman te Loo

www.creativesourcesrec.com

VERVOLG CD-RECENSIES

AD COLÉN QUARTET

Spark

Sweet Briar Music

Bezetting:

Ad Colen (as, ts),
Gé Bijvoet (p),
Wiro Mahieu (b),
Yonga Sun (d, perc).

Beluister de cd hier:

<http://adcolen.bandcamp.com/album/spark>

'Never judge a cd by its cover!' Wie Ad Colen niet kent, gaat door het felblauwe kostuum, de bolhoed, de bevreemdende doedels en de nog vreemdere kleurcombinaties van het eens opgevouwen doosje wellicht aan eigen smaak twijfelen – maar zo gauw de muziek klinkt, volgt er zekerheid: dit is een sterke schijf.

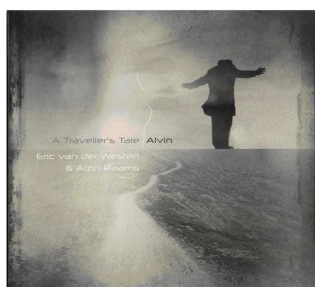
Colen en de zijnen vinden en bewandelen schijnbaar moeiteloos het té vaak gemiste pad van eigentijdse jazz geworteld in de traditie, compromisloos maar toch toegankelijk vanaf de eerste beluistering – helaas een steeds belangrijker punt in deze jachtige consumptiewereld. Een kritisch luisteraar echter (geloof het of niet, een gedegen recensie vraagt meerdere luisterbeurten!) probeert wat dieper te graven, want net een tweede en derde rondje maken vaak het verschil: blijft de derde keer boeiend? Ontdek je details die het beeld verder opkleuren, of klinken de eigen nummers telkens alsof je ze nog nooit eerder gehoord hebt (of juist al jaren kent), en wordt het 'energieke spel' na een uurtje gewoon irriterend?

'Spark' faalt nergens. Als een ui geeft de muziek telkens nieuw laagjes vrij; de stukken zijn zowel onderling erg verschillend als ook individueel erg gevarieerd, zonder ooit gezocht te worden. 'Squirrel' is een ijzersterke opener; de geest van Sidney Bechet, die allereerste sopraansaxofonist, waart niet alleen door het aan hem opgedragen 'Petit poivron', maar ook door het erg mooie 'Solace'. Het samenspel van sax en piano op 'Jobbernowl' (van de pen van pianist Gé Bijvoet) is indrukwekkend subtiel, en de band slaagt er zelfs in om de broosheid van Leo Ferrés 'Avec le temps' naar een jazzkwartet mee te nemen zonder sentimenteel te worden. Zelf vind ik enkel het titelstuk een beetje minder (exotisme in danstempo is gevaarlijk!), maar dat is een detail. Spied u naar Colens website, of, beter nog, de concertzaal.

Arne Van Coillie

Bekijk het openingsnummer 'live': <http://bit.ly/Vtv4ZV>

ARON RAAMS & ERIC VAN DER WESTEN A traveller's Tale: Alvin EWM

Bezetting:

Aron Raams (g),
Eric van der Westen (b).

Op de cd 'A Traveller's Tale: Alvin' staat huiskamerjazz met een verhaal. De titels van de stukken en de korte citaten in het cd-boekje vormen het relaas van de verloren liefde(-s) van een man alleen. Korte stops, herinneringen, fasen, momenten. Een mensen leven in een notendop. De muziek van bassist Eric van der Westen en gitarist Aron Raams is warm en liefdevol. Hun samenspel rijk. Ze verklanken dat wat in het hoofd van de reiziger omgaat. Wat ze doen is breekbaar, maar juist daarin zit hun kracht.

In 'Samwise', is het focus gericht op de contrabas van Eric van der Westen. Met glijdende akkoorden vertaalt hij het beeld van een jochie dat 'Samwise' in het pas gestorte beton van de weg krast. Maar meer nog vertaalt hij de 'flow' van het leven van dat joch: opgewekt en niet gehinderd door tegenspoed. Jammer dat het stuk eindigt in een fade-out. In 'Drizzle' doet de man zijn geliefde in de motregen een aanzoek. De muziek vertelt het vervolg: leegte. Het rijke akoestische spel van Raams, en het trage, zekere van Van der Westen vullen elkaar naadloos aan. Het verhaal gaat over mensen die verkeerd kiezen, de muziek vertelt dat er ook harmonie in het leven is.

Hessel Fluitman

Bekijk hier een video over de cd: <http://bit.ly/114K6Yx>

DJDBQ
De Jongens Driest Brass Quintet
In Full Colour
 Rare

Bezetting:

Joop van der Linden (tb),
 Janfie van Strien (kl, ts),
 Arno Bakker (sousafoon)
 Michael Vatcher (dr)
 Matt Darriau (as, kl, kaval)
 + Simon Akkermans
 (live electronica in 'Otrobanda')

BEAM
featuring Markus Stockhausen
Sensitive Material
 Intuitive music

Bezetting:

Markus Stockhausen (tp),
 Martin Fondse (keyb, vibrandoneon),
 Bart van Dongen (keyb),
 Yonga Sun (d),
 Richard van Kruijsdijk (electronics),
 Andreas van Zoelen (bs),
 Miguel Boelens (as, ss),
 Herman van Haaren (v),
 Jacqueline Hamelink (c),
 Hans Sparla (tb, acc).

VERVOLG CD-RECENSIES

Of de duvel er mee speelt. Net als ik diverse jazzboeken in handen krijg die gaan over de bron van alle deugd in de jazz, New Orleans, bezorgt de post de cd 'In Full Colour' van De Jongens Driest Brass Quintet. Is het dan een wonder dat ik in hun door de tuba gedomineerde muziek ineens veel uit de New Orleans-jazz terughoor? Gezamenlijk improviseren, vrijelijk samen optrekken, treurnis en feest, het zit er allemaal in.

De kern van het kwintet wordt gevormd door het trio De Jongens Driest (de drie-'ste' groep, dus niet aan een achternaam of zo denken, maar aan een getal!). Een trio waarvan de leden de vrije improvisatie na aan het hart ligt. Omdat de klarinetist (Janfie van Strien) en trombonist (Joop van der Linden) tevens lid zijn van de Amsterdam Klezmerband, proef je in de muziek van het Quintet hier en daar een Jiddisch sausje. Dat Jiddische element wordt nog versterkt door de vrijgevochten blazer Matt Darriau. Hij speelde in de Amerikaanse Klezematics. Vijfde man in de groep is meester-slagwerker Michael Vatcher. Met het openingsstuk 'Nana' laat het Brass Quintet direct horen wat de luisteraar te wachten staat. Het heeft een lekker complex thema met vijf verschillende lijnen die samen een eenheid creëren. De tuba is heel basaal aanwezig, als ritme-instrument, maar daarnaast ook als melodie-instrument. Arno Bakkers frasen passen onvervangbaar in het geheel. Vrolijk makend. Van Striens 'Duke' heeft een lichte 'groove', in afwijking van de andere stukken. Vooral omdat de klarinet van Janfie van Strien zo mooi zingt in samenspel met de alt van Matt Darriau. Michael Vatcher soleert in dit stuk. Hij gaat uit van de 'groove' van het stuk en buigt die om naar iets van hem. Maar je blijft de 'groove' horen. Jazz- en wereldmuziekavontuur op zijn best.

Hessel Fluitman

Bekijk DJDBQ bij Co Live: <http://bit.ly/YBrZ17>

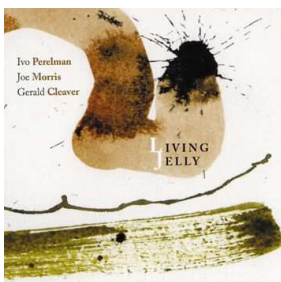
BEAM staat voor Brabants Ensemble voor Avontuurlijke Muziek. Een ensemble onder de vlag van het Brabants Muziek Lab. Een instelling die financieel en organisatorisch meewerkt aan het ontwikkelen van nieuwe muziek. Het BEAM werkt in projecten, waarvoor steeds andere musici worden geselecteerd. In 2011 werkte BEAM (met deze keer onder anderen Martin Fondse, Yonga Sun en Miguel Boelens als lid) samen met de Duitse trompettist en componist Markus Stockhausen. Ze gaven een concert waar vier dagen van samen ontwikkelen van nieuwe muziek aan vooraf gingen. Het concert van 11 november 2011 tijdens het November Muziek Festival in 's Hertogenbosch is vastgelegd op de cd 'Sensitive Material'.

Het concert kende veel geslaagde momenten. Deze muziek is imponerend en sfeervol. Alle musici stellen zich dienstbaar op. Het album roept herinneringen op aan ECM-muziek, maar is wel aardser, directer. De trompet van Markus Stockhausen is essentieel in het geheel. Hij houdt het overzicht over de muzikdelen, waarin de muzikanten om de beurt een noot of een maat spelen; een heel moeilijk speelprocedé. De spanningsboog wordt met veel moeite opgebouwd. Als Stockhausen zijn trompetlijnen over het geheel trekt, stijgt de spanning ogenblikkelijk. De stukken 'Sensitive material part 1 - 6' bevatten volstrekt nieuwe muziek. In hun streven daarnaar hebben BEAM en het Muzieklab Brabant met 'Sensitive Material' een mooi resultaat geboekt.

Hessel Fluitman

**IVO PERELMAN/
JOE MORRIS/GERALD CLEAVER**
Living Jelly
Leo Records (www.leorecords.com)

Bezetting:

Ivo Perelman (ts),
Joe Morris (g),
Gerald Cleaver (d).

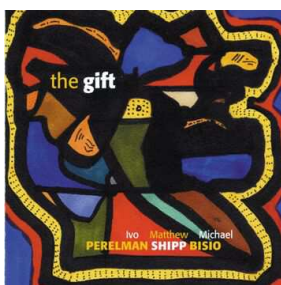
**IVO PERELMAN/
MATTHEW SHIPP/WHIT DICKEY**
The Clairvoyant
Leo Records

Bezetting:

Ivo Perelman (ts),
Matthew Shipp (p),
Whit Dickey (d).

**IVO PERELMAN/
MATTHEW SHIPP/MICHAEL BISIO**
The Gift
Leo Records

Bezetting:

Ivo Perelman (ts),
Matthew Shipp (p),
Michael Bisio (b).

VERVOLG CD-RECENSIES

Houdt die man dan nooit op? Tenorsaxofonist Ivo Perelman blijft onvermoeibaar voortbouwen aan zijn oeuvre op Leo Records, en opnieuw voegt hij drie cd's toe aan het toch al niet onaanzienlijke aantal tot nu toe. De New Yorkse Braziliaan kiest voor drie verschillende trio's, die behalve in personeel ook in instrumentatie van elkaar verschillen. Desondanks is er wel een rode draad in de drie albums te ontdekken, en dus is er des te meer reden om ze bij elkaar te bespreken.

Nog meer dan op zijn voorgaande platen richt Perelman zich tot de traditie, niet door traditioneel te spelen, maar door zijn visie erop te geven. Zowel 'Living Jelly' (met gitarist Joe Morris en drummer Gerald Cleaver) als 'The Gift' (met pianist Matthew Shipp en bassist Michael Bisio) openen met een stuk dat doet denken aan bebop. Voor een blazer met sterke freejazz-roots is dat behoorlijk verrassend, maar gezien Perelmans voorkeur voor tenoristen als Ben Webster en Sonny Rollins is het eigenlijk ook niet zo vreemd. Wat betreft die laatste: 'The Clairvoyant' (met opnieuw Matthew Shipp, en bassist Michael Bisio) kent een Rollins-achtig titelstuk. Bovendien wordt de achterzijde van de inlay gesierd met een portret van de saxofonist dat openlijk flirt met de iconische hoesillustratie van Rollins' magnum opus 'Saxophone Colossus'.

'Nog meer dan op voorgaande platen richt Perelman zich op de traditie, niet door traditioneel te spelen, maar door zijn visie erop te geven.'

Pianist Matthew Shipp, die in zijn jonge jaren vooral geassocieerd werd met Cecil Taylor, zoekt het in de twee cd's waaraan hij zijn medewerking verleent vooral in ritmisch sterke en eigenwijze, maar toch soepele en subtiele pianofiguren. Hierbij kwamen bij mij eerder namen als Mal Waldron en Paul Bley als referenties op. Die laatste vooral in de stukken op 'The Gift' dat met de sax-piano-basbezetting eer lijkt te betonen aan het trio-werk van rietblazer Jimmy Giuffrè (met Bley en bassist Steve Swallow). Wat voorop staat in alle drie deze nieuwe albums zijn kwaliteiten als subtiliteit en elegantie. De vulkanische uitbarstingen die Perelman vergelijkingen met Albert Ayler en de late Coltrane opleverden, blijven hier grotendeels uit. Desalniettemin bedient de saxofonist zich wel van het idioom van de freejazz. Je zult hem niet snel betrappen op een clichématige bebopfrase of een voor de hand liggende zoete ballad. Als hij iets doet dat op een ballad lijkt ('Ritual' op de cd 'The Clairvoyant', bijvoorbeeld), blijft daarin altijd iets bitterzoets dat zo'n nummer krachtiger maakt dan het zwijmelwerk van mindere goden. In zijn keuze van muzikale partners heeft Perelman een net zo gelukkige hand als in zijn notenkeuze. Want voor geen van de drie albums stond ook maar één noot op papier. Wie de platen blind zou beluisteren, zou dat geen moment willen geloven. De drie uur muziek die er hier aan ons voorbijtrekt, is subliem gestructureerd, perfect gedoseerd en blinkt uit in dynamiekgebruik, gevoel voor timbre en ritmische souplesse. Dit is intieme, heldere muziek die getuigt van grote schoonheid, maar bij vlaggen geestig kan zijn (zoals in het Strawinsky-achtige titelstuk van 'The Gift') en op de juiste momenten kan ontroeren. En zoiets kun je natuurlijk alleen bereiken met zulke verbluffend goede muzikanten als Morris, Shipp, Cleaver, Dickey en Bisio.

Herman te Loo

Bekijk hier een optreden van het Ivo Perelman Quartet:
<http://bit.ly/12p9qrE>

MOSTLY OTHER PEOPLE DO THE KILLING

Slippery Rock

Hot Cup Records

Bezetting:

Peter Evans (tp, piccolo tp, schuif-tp),
Jon Irabagon (sss, ss, as, ts, fl),
Moppa Elliott (b, comp),
Kevin Shea (d, perc).

VERVOLG CD-RECENSIES

Iedereen heeft wel een soort 'foute' muziek die hij stiekem heel lekker vindt. Voor bassist/bandleider Moppa Elliott van Mostly Other People Do The Killing (MOPDTK) is dat de 'smooth jazz' van de late jaren zeventig en jaren tachtig. De bandfoto op het hoesje van de nieuwe cd 'Slippery Rock' spreekt wat dat betreft boekdelen. Foute pakken, melige standjes, de ironie druipt er vanaf. De hoestekst (geschreven door 'Leonardo Featherweight' – een hilarische verwijzing naar een van Amerika's beroemdste jazzcritici) zou zo van de satirische website De Speld weggelopen kunnen zijn. Toch is het niet alleen parodie en satire wat de klok slaat, want daarvoor snijdt de muziek van MOPDTK te veel hout. Trompettist Peter Evans en saxofonist Jon Irabagon zijn terecht gelauwerde jonge instrumentalisten, die met veel verve hun muzikale vernieuwingsdrang tegen de lekkere 'grooves' aanzetten. Dit zorgt voor verwarring, verrassing en veel (muzikale) humor. Neem bijvoorbeeld de superlage noot die Evans aan het einde van 'Dexter, Wayne and Mobley' neerzet. 'Zit dat eigenlijk wel op een trompet?' vraag je je af, maar voor je het weet in het nummer ten einde, en blijf je als luisteraar met een grijns van oor tot oor achter. En wat te denken van de Prince-achtige begeleiding in 'President Polk' in combinatie met de schrille sopraninosax van Irabagon? Elliott heeft een soepele hand van schrijven, waarmee hij de pakkende 'grooves' combineert met complexe structuren (niet zelden lopen er meerdere thema's door elkaar, en de oneven maatsoorten vliegen je om de oren). En de muzikanten van MOPDTK hebben stuk voor stuk het vermogen om het allemaal doodgewoon en makkelijk te laten klinken én als de muziek erom vraagt te schmieren dat het een aard heeft. Met zijn vijfde studioalbum bewijst het New Yorkse kwartet dat het een van de leukste en origineelste bandjes van dit moment is. Op 21 februari staat de band in het Amsterdamse Bimhuis. Gaat dat zien!

Herman te Loo

Bekijk hier de videoclip van het nummer 'Yo, Yeo, Yough':
<http://vimeo.com/58001210>

EUROPEAN SWING QUINTET

Dancing Alone

Baileo

Bezetting:

Andy Cooper (kl, voc),
Frits Landesbergen (vib, p),
Pasqual Michaux (p, sax),
Edwin Corzilius (b),
Erik Kooger (d).

Wederom een formatie die teruggrijpt op de swing van Benny Goodman. De afgelopen jaren kwamen al diverse groepen langs die hetzelfde deden. De muziek van het European Swing Quintet op de cd 'Dancing Alone' komt echter niet echt verder dan achtergrondmuziek. Vibrafonist Frits Landesbergen heeft enkele composities ingebracht die deze kwalificatie nog versterken.

'Professioneel, maar te netjes. De urgentie van deze cd ontgaat mij.'

De kern van de cd wordt gevormd door bekende stukken uit het repertoire van 'The King of Swing'. Klarinettist Andy Cooper zingt ook ('Always on the road' en 'Making whoopee'). Eigenlijk heeft hij daarvoor een te gruisige stem. Zijn compositie 'Ode to Ed' is opgewekt van toon. Samen met 'Benny's bugle' is het een prima uitsmijter van concerten.

Het European Swing Quintet musiceert professioneel, maar te netjes. Dat Erik Kooger een 'razend Roeltje' achter zijn drumkit kan zijn, zou je op grond van deze plaat niet zeggen. Al met al ontgaat de urgentie van deze cd mij wat.

Hessel Fluitman

Benny Goodman zoals het hoort: <http://bit.ly/zdpQ3>

BODUROV TRIO
Seven Stamps
Challenge

Bezetting:

Dimitar Bodurov (p),
 Theodosii Spassov (fl),
 Mihail Ivanov (b),
 Jens Dÿppe (d).

Bekijk hier een video over deze cd:

<http://bit.ly/WrauIc>

LIONEL BEUVENS
Trinité

Igloo

(<http://bit.ly/11mrXpk>)

Bezetting:

Kalevi Louhivuori (tp),
 Alexi Tuomarila (p),
 Brice Soniano (b),
 Lionel Beuvs (d).

Bekijk hier een video over de opname van de cd:

<http://bit.ly/Y75XqP>

VERVOLG CD-RECENSIES

Pianist Dimitar Bodurov (Bulgarije, 1979) siert al weer enkele jaren de Nederlandse jazzscene. 'Seven Stamps' is na 'Stamps From Bulgaria 2008' het vierde album met zijn trio. Drummer Jens Dÿppe is op alle albums te horen. Op zijn voorlaatste cd liet Bodurov zijn jazz duidelijk, maar niet overheersend, beïnvloeden door zijn 'Balkanroots'. Op 'Seven Stamps' is de balans verlegd. Meer en intensievere Balkanklanken zijn te horen. Alsof hij nu meer durft. Alsof hij verwacht dat zijn (Westerse) luisteraars dat nu beter kunnen verdragen en begrijpen. De pianist speelt altijd soepel, soms dansend en huppelend. Maar in het langzame en prachtige 'Godini, godini' is hij ronduit serieus en beschouwend. Bodurov schreef aan zeven van de acht composities. Zijn ideeën zijn op deze cd meer uitgesproken, met een krachtiger karakter. Hij speelt al lang met deze bassist en pianist en dat komt de timing sterk ten goede.

Op vier stukken speelt Theodosii Spassov op een kaval. Dat is een soort blokfluit die ook zo vastgehouden wordt, met dit verschil dat er óver een opening wordt geblazen, zoals bij een dwarsfluit. Spassov's bijdragen maken het geheel indringender en ook melancholisch. Hij versterkt het gehalte Balkanfolk. Af en toe zijn er samples te horen van een niet met name genoemde zangeres en Spassov bezingt in het laatste stuk het opdrogen van de Donau, voorwaar geen vrolijk onderwerp voor een Bulgaar. Hoe langer 'Seven Stamps' in uw cd-speler zit, hoe meer geheimen ze zal blootgeven.

Peter J. Kortten

Als ik zou schrijven dat ik in 'Trinité', het eerste album onder de naam van drummer Lionel Beuvs, invloeden hoor van Afrikaanse muziek, Bach, Radiohead, Steve Coleman, Count Basie en John Coltrane, zou u terecht nieuwsgierig worden – maar na beluistering zou u me een vreemde, zo niet enigszins onbekwame recensent vinden. Nochtans komt deze opsomming uit de persrelease die het low-budget verpakte, kartonnen recensie-exemplaar vergezeld; ik hoop dat een echte koper een mooiere verpakking krijgt.

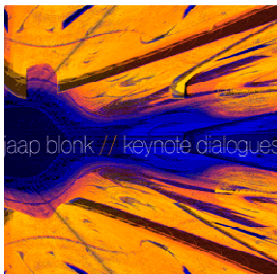
Beuvs is één van de meest gevraagde drummers in België voor alles wat naar eigentijdse jazz ruikt; vaak is het dan een verrassing wat zo'n drummer gaat spelen als hij de volledige muzikale leiding krijgt, en alle nummers componeert. Wat onmiddellijk opvalt, is de plaats van de drum in de mix: helemaal vooraan, erg overheersend. Bassist Brice Soniano wordt volledig weggedrukt door de basdrum, en naar mijn gevoel zitten de cymbalen ook de piano in de weg. Nochtans betekent dit niet dat de beat zélf te overheersend is: Beuvs gebruikt zijn drumstel vaak vooral kleurend, anders obsederend-repetitief, en áf en toe swingt er iets. De Finse trompettist Kalevi Louhivuori haalt zo-wat elke noot zorgvuldig door de mangel, en verraaft op die manier bijzonder veel aandacht voor klank en kleur – maar zelden kiest hij voor de warme, ronde klank waarmee een trompet of bugel zulke mooie verhalen kan vertellen. Pianist Alexi Tuomarila speelt lange, lange lijnen, verrassend door hun plotse richtingsveranderingen binnen een harmonisch meestal summier kader.

Het resultaat is een donkere, obsessieve, hermetische plaat, die een primitieve kracht uitstraalt, maar buiten die algemene sfeer weinig indrukken nalaat – daarvoor is het basismateriaal mijns inziens te sober.

Arne Van Coillie

JAAP BLONK
Keynote Dialogues
Monotype Records
 (www.monotyperecords.com)

Bezetting:
 Jaap Blonk (voc, p, elektronica).

JAAP BLONK & MACHINEFABRIEK
Deep Fried
Kontrans
 (distributie: www.toondist.nl)

Bezetting:
 Jaap Blonk (voc, elektronica),
 Rutger Zuydervelt (elektronica).

BLONK/BISHOP/MALLOZZI/ROSALY
At The Hideout
Kontrans
 (distributie: www.toondist.nl)

Bezetting:
 Jaap Blonk (voc, elektronica),
 Jeb Bishop (tb),
 Lou Mallozzi (draaitafels, cd's, mixer),
 Frank Rosaly (d, perc).

VERVOLG CD-RECENSIES

Op de tweede plaat van het Simplisties Verbond staat een sketch waarin Wim de Bie 'mondsynthesizer' speelt. Dat wil zeggen: hij maakt rare, synthesizerachtige geluiden met zijn mond. Jaap Blonk doet al decennia iets soortgelijks, maar dan wel serieus. Op zijn nieuwe solo-cd '**Keynote Dialogues**' (de eerste sinds twaalf jaar!) heeft hij het ook over zijn 'cheek synthesizertechniek'. In 'Buitenboordspuug' heeft hij daar middels multitracking een spannend stuk mee weten te maken. Dat Blonk zich in de loop der jaren op meerdere terreinen heeft ontwikkeld, is op dit nieuwe soloalbum evident. Behalve zijn indrukwekkende vocale capriolen maakt hij gebruik van elektronica en piano. Wat dit laatste betreft: hij bespeelt het instrument als een geniale amateur, een beetje zoals Anthony Braxton dat doet. In klassieke termen bepaald niet virtuoos, maar slim gebruik makend van zijn eigen beperkingen. Zo komt hij in 'Lone Sphere' tot een ode aan Thelonious Monk zonder in imitatie of pastiche te vervallen. Maar op zijn allermooist is hij toch in het gebruik van zijn stem, en dan vooral in de gedichten die hij maakt in zelf bedachte talen, zoals het GeenKrimpian. Het prachtige gedicht 'Glopvoets' (een anagram van 'spotvogel') dat verwerkt zit in 'Cimbrod king', intrigeert door een gevoel dat zowel Lewis Carroll als Lucebert oproept in de zachte, warme stem van de bedenker.

Op zijn eigen label Kontrans brengt Blonk de nieuwe cd '**Deep Fried**', een samenwerking met Machinefabriek, de artiestennaam van Rutger Zuydervelt. Samen brengen ze elektronische muziek die bepaald niet eenkennig is. Zo horen we Brian Eno-achtige ambient in 'Water' en volle en rijke klanken in 'Peppers' (dat 'A rainbow in curved air' van minimal music-componist Terry Riley in herinnering roept). Soms is er een machinaal rockende beat te horen ('Pickles'), maar ook stille, zoete fluittonen ('Air'). En bovendien zorgen de vocale bijdragen van Blonk ervoor dat dit meer is dan alleen een plaat met elektronische muziek.

'**At The Hideout**', de derde cd van deze hausse in Blonks output, laat hem horen in een gezelschap van muzikanten uit de Chicago-scene. In een vijftal stukken komen de stem van Blonk en de vocale trombone van Jeb Bishop soms wonderbaarlijk mooi bij elkaar. Op andere momenten trekt de ritmisch sterke Blonk meer naar slagwerker Frank Rosaly, of sluit hij een kongsi met elektronikaman Lou Mallozzi. Mooi zijn de momenten dat Blonk zich als 'spreker' naar voren schuift, zoals in 'Tido chage'. Op zulke momenten mis je zijn zichtbare aanwezigheid, want zijn theatrale persoonlijkheid voegt op het podium een extra element toe.

Herman te Loo

Kijk hoe Jaap Blonk de 'cheek synthesizer' bespeelt:
<http://youtu.be/CU8fqg4ioGY>

INDEX GERECENSEERDE CD'S

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Raadpleeg dan onze index van gerecenseerde cd's. De index geeft een overzicht van de platen die in de nummers 75 tot en met 190 van Jazzflits zijn besproken, alfabetisch gerangschikt naar de uitvoerende artiesten. U vindt de index op onze website (rechtsboven). Als u het overzicht nu meteen wilt raadplegen, klik dan hier: <http://www.jazzflits.nl/Recensie-overzicht75.pdf>

CONCERTVERSLAGEN

ARTVARK SAXOFOON QUARTET MET CLARON MCFADDEN 'SLY MEETS CALLAS'

Bezetting:

Bart Wirtz, Rolf Delfos (as),
Meter Erker (ts),
Peter Broekhuizen (bars),
+ Claron McFadden (sopraan).

Datum en plaats:

3 februari 2013,
Hothouse Redbad,
Leeuwarden.

Claron McFadden is een Amerikaanse sopraan die in Nederland woont en naast haar reguliere klassieke zangwerk, van alles aanpakt en doet. De hele maand februari is ze op pad met het Artvark Saxofoon Quartet. Vier Nederlandse saxofonisten, die voluit jazz spelen, zonder een enkele concessie te doen. De vijf gaven 3 februari een concert bij Hothouse Redbad in Leeuwarden. Dat was een avontuurlijk gebeuren. Door het nauwkeurige samenspel van de vier saxen, twee alten, een tenor en een baritonsax, maar ook door de ongebreidelde zang van Claron McFadden.

Artvark en Claron McFadden (midden). (Foto: Mark van Vught)

De saxofonisten namen de eerste set voor hun rekening en lieten horen hoe je uit het hoofd nauwkeurig kunt samenspelen. Ze brachten gedragen composities van de Zuid Afrikaanse pianist Abdullah Ibrahim en stukken van eigen hand. Zoals 'Blues account', waarin Rolf Delfos en Peter Broekhuizen soleerden. Of 'Ornette King Cole': geïnspireerd op de muziek van Ornette Coleman, waarin Mete Erker en Bart Wirtz zich uitleefden. Na de pauze was het de beurt aan Claron McFadden. Muziek en teksten waren van eigen hand. Op een enkel gedicht van Edgar Allen Poe en van de 18de-eeuwse Schotse dichter Robert Burns na. De muziek was nieuw, spannend, uitbundig en uitstekend te volgen. Vooral omdat de blues een veel gebruikte vorm was, maar ook omdat de stukken heel verhalend werden gespeeld. De korte inleidingen op die verhalen droegen daar ook aan bij. In het stuk 'No scuttlebut' wisselden de altsax (Rolf Delfos) en stem voluit roddels uit. Vooral het zingend praten was amusant: de volle lach van de gemeen genietende Claron McFadden bracht puur plezier. Fascinerend was de wijze waarop McFadden met een lage en groggy stem de beroemde funkster Sly Stone verbeeldde in een verhaal over zijn ontmoeting met operadiva Maria Callas. Met haar getrainde stem kwam ze heel authentiek over als de legendarische en verlopen rockster in gedroegde staat.

'Sly Meets Callas' is een feest, dat je eigenlijk niet mag missen.

Hessel Fluitman

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

BOBO STENSON TRIO

Bezetting:

Bobo Stenson (p),
Anders Jormin (b),
Jon Fält (d).

Datum en plaats:

30 januari 2013,
De Roma,
Antwerpen.

Bobo Stenson: intelligente jazz. (Foto: Joke Schot)

John Fält: ieder tikje klom anders. (Foto: Joke Schot)

Antwerpen ligt maar honderd kilometer van Rotterdam. Die afstand was geen bezwaar om eindelijk het Bobo Stenson Trio eens van dichtbij te zien. Het concert vond plaats in De Roma, gebouwd als cinema en volksschouwburg. De zaal stond twintig jaar leeg en is tien jaar geleden door vrijwilligers gerenoveerd. Het gebouw ademt oude en nieuwe cultuur en heeft prachtige authentieke elementen en een fijne akoestiek. Er zijn geen vaste rijen stoelen maar losjes geplaatste klapstoelen en tafeltjes met kaarsjes. Iedere concertbezoeker krijgt een bon voor een gratis Belgisch biertje. Een uitnodigende ambiance dus. En dan hebben we het nog niet eens over de muziek!

De Zweed Stenson (1944) bracht twee sets van ieder een vol uur. Het trio speelde intelligente jazz, prachtig gekleurd, waarbij swing en standards consequent werden gemeden. Opmerkelijk was de pretentieloosheid van de pianist. Zijn virtuositeit was altijd in dienst van het grote geheel en zijn interpretaties hadden steeds schoonheid ten doel.

Van zijn cd 'Cantando' werd het prachtige 'Don's kora song' gespeeld. Bassist Anders Jormin en de linkerhand van Stenson herhaalden het thema tje eindeloos. Een 'free jazz'-stuk bleek een geslaagde poging om zo'n geolied trio 'stroef' te laten klinken. >>>>>

Later bleek er toch wat structuur in het stuk te zitten en kwamen ook korte flarden van standards voorbij. In de tweede set bleek dat (net als bij autorijden) stop-pen net zo belangrijk is als gas geven. Tijdens deze dynamische wendingen musiceerde het trio als een uiterst homogeen geheel. De muziek, vol subtiele accentverschuivingen, was nooit voor de hand liggend en er klonk steeds pas applaus als het stuk echt helemaal klaar was.

Als bassist Anders Jormin zijn strijkstok gebruikte, klonk zijn instrument soms als een blokfluit! In zijn compositie 'December' deed hij dat heel melancholisch, en hierbij was de samenwerking van het trio het meest intens. Drummer Jon Fält gebruikte een overdaad aan verschillende attributen. Hij wilde werkelijk ieder tikje anders laten klinken en had zijn drumkit volgehangen met allerlei gongen en belletjes. Hij liet zijn waterflesje klotsend leeglopen in een soort steeldrum en speelde met zijn handen en viltstok in het spetterende plasje. Dat gaf een mooi verstild geluid en een grote toneelspot zorgde door het tegenlicht voor mooie beelden. Maar zijn capaciteiten hebben genoeg aan een gewoon drumstel. Het trio gaf snel toe aan het verzoek om een toegift. En daarna was er de bar...

Peter J. Korten

NEW YORK CALLING

NEW YORK MADNESS

Roos Plaatsman is zangeres en woont en studeert in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan daar.

'The day just slipped away from me.' Het wordt zo'n loze uitspraak omdat we het haast elke dag wel zeggen, maar het is waar, de tijd gaat zo vreselijk snel. Toen ik op de basisschool zat, zag ik het jaar als een lange saaie weg voor me. Sinds ik begon met studeren houd ik het leven haast niet meer bij. In New York zit ik zomaar drie uur in de subway en als ik de metro uitkom is het alweer avond. De week glipt door mijn vingers terwijl ik er middenin zit. Er zijn te veel dingen die ik wil doen en deze maand ben ik weer in de typische 'New York madness' beland, want blijkbaar is het vocalistenmaand. Toevallig hebben alle bars en clubs besloten de beste zangers in deze maand te programmeren en ik heb het er erg druk mee.

'Aan de bar schuin tegenover mij zit Fred Hersh, naast mij zit Maria Schneider, achter me Peter Eldridge en voor me zit Kurt Elling met zijn vrouw.'

Op dit moment zit ik in de 55bar in West-Village. Ik ben bij een concert van Kate McGarry en het is pauze. Ik ga vaker naar haar luisteren als ze in New York is en op een of andere manier zit haar publiek altijd vol met bekende jazzmuzikanten. Aan de bar schuin tegenover mij zit Fred Hersh, naast mij zit Maria Schneider, achter me zitten Peter Eldridge en Theo Bleckmann, voor me zit Kurt Elling met zijn vrouw en Ari Hoenig en Jonathan Kreisberg komen net binnen.

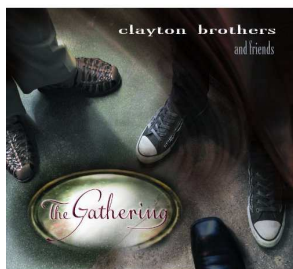
Kate is 'all-american', een zangeres op wie ze hier trots zijn. Ze zingt een mix van standards, Amerikaanse folksongs en oude pophits. Ze wordt begeleid door haar man Keith Ganz op gitaar. Ze heeft een heel mooie zachte stem en ze brengt haar liedjes op een geweldige manier over. Bij het nummer over haar ouders en jeugd kan ik mijn tranen haast niet bedwingen. Ze heeft haar repertoire zorgvuldig uitgekozen en zingt onbekende liedjes van Dave Frishberg, 'Line 'm up' van James Taylor en zelfs 'Desperado' van The Eagles als protest tegen de wapenwet. In tien dagen heb ik acht concerten gezien en al na het derde concert raakte ik mijzelf kwijt. Na het zien van Jo Lawry beseftte ik dat mijn pianospel beter moet. Toen ik Cyrille Aimee in Smalls hoorde besloot ik alleen nog maar solo's te transcriberen en alle jazz standards van de wereld te leren. Daarna zag ik Leni Andrade zingen in Dizzy's en dacht: 'Nee, Braziliaanse muziek daar ga ik me nu echt op richten'. Na het concert van Theo Bleckmann was de knoop doorgemaakt en wist ik dat sound toch het belangrijkste is, maar toen zag ik Becca Stevens en besloot ik het over een andere boeg te gooien: 'Ik ga alleen nog maar liedjes schrijven.' Maar oh daar was Esperanza Spalding en ik vroeg me af of ik misschien nog bassiste kon worden. In Cornelia Street Cafe besloot ik dichteres te worden, of tapdanser, of goochelaar, of trommelaar, of tovenaars of ooeivaar... Toen werd het zwart voor mijn ogen en vanaf dat moment weet ik niets meer...

Roos Plaatsman

Met haar band ROOS maakte **Roos Plaatsman** twee cd's. In 2011 stond ze in de finale van het Nederlands Jazz Vocalisten Concours. Sinds begin dit jaar treedt ze op onder de artiestennaam Rose Ellis. Haar website: <http://roseellismusic.com>.

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 4 februari 2013

1 The Clayton Brothers

The Gathering
(Artist Share)

2 Joe Lovano

Cross Culture
(Blue Note)

3 Winard Harper & Jeli Posse

Coexist
(Jazz Legacy Productions)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzmagazine voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofredacteur:** Hans van Eeden. **Eindredactie:** Lo Reizevoort en Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Arne Van Coillie, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Kortens, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Jan Nieuwenhuis en Roos Plaatsman. **Fotografie:** Tom Beetz en Joke Schot. **Website:** Henk de Boer. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres (post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres (e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

• **la77**
JazzFlits

WEDSTRIJDEN

Brussels Jazz Orchestra. (Foto: Phile Deprez)

Inschrijving Brussels Jazz Orchestra International Composition Contest 2013 geopend

Tot 31 augustus 2013 staat de inschrijving open van de zevende Brussels Jazz Orchestra International Composition Contest 2013. De Contest is een wedstrijd voor nieuwe bigbandstukken van componisten tot en met veertig jaar. Uiteindelijk gaan vier composities door naar de finale. Die vindt op 16 oktober 2013 plaats in Flagey (Brussel). Het Brussels Jazz Orchestra geeft dan van ieder stuk een uitvoering onder leiding van de componist. Een internationale jury kiest de winnaar. Die ontvangt een geldprijs van 3.000 euro. Het aanwezige publiek kan door stemming een Publieksprijs uitreiken aan haar favoriete finalist.

Info: <http://www.brusselsjazzorchestra.com>

Inschrijving Euregio BigBand Contest geopend

Al sinds enige jaren vindt tijdens het Pinksterweekend in Enschede een bigbandfestival plaats. Tot vorig jaar heette het de Dutch Bigband Contest, dit jaar voor het eerst de Euregio Big-Band Contest genoemd. Nog tot 1 maart kunnen bigbands zich aanmelden voor het festival. Een twintigtal bigbands zal uitkomen in drie categorieën: categorie A voor professionele en semi-professionele bigbands, categorie B voor amateurbigbands en een jeugd categorie (C). De bigbands in categorie B en categorie C kunnen ervoor kiezen een speciaal voor het festival geschreven nummer op het repertoire te nemen. Deze composities zijn in opdracht van Kunstfactor geschreven door Joan Reinders ('Defrost') en Henri Gerrits ('No sugar in the rice'). Het festival is onderdeel van het International Jazzfestival Enschede.

Info: <http://www.ijfe.nl/extramenu/bigband/>

FESTIVALS

LEUVEN JAZZ

Diverse locaties in Leuven,
21 tot en met 24 maart 2013

(<http://www.leuvenjazz.be/>)

Met onder anderen: Robin Verheyen & New York Quartet, Courtney Pine, DJ Tom Barman, Nicole Willis & The Soul Investigators, Matthew Halsall & Zara McFarlane, de combinatie van Stefano Bollani en Fred Hersch, De Beren Gieren, het Koen Nys Quintet, Sam Vloemans & Band, Bruno Vansina 4Tet, Eve Beuvs & Mikael Godée Quartet en Rebirth::Collective.

VPROJAZZLIVE OP RADIO 6

Anton Goudsmit. (Foto: Joke Schot)

New Rotterdam Jazz Orchestra & Anton Goudsmit

Woensdag 13 februari 23:02uur

Een opname uit het Bimhuis in Amsterdam van 11 januari 2013.

Sleutelbewaarders met Reinier Baas

Donderdag 14 februari 23:02 uur

Een opname van 16 december 2012 gemaakt in de bakkerij van de Punselie-stroopkoekjes in het oude centrum van Gouda.

Thomas Winther Andersen - Håkon Storm

Vrijdag 15 februari 23:02 uur

U Jazz festival 2012 (1)

Woensdag 20 februari 23:02 uur

Een opname van 15 december 2012 (gemaakt in Utrecht) met het kwartet van Marc Scholten en Mark Lotz & Lotz of Music feat. Don Byron.

U Jazz festival 2012 (2)

Donderdag 21 februari 23:02 uur

Een opname van 15 december 2012 (gemaakt in Utrecht) met Raj Mohan meets Denise Jannah en Timon Koomens Gitaarkwartet.

Mathias Eick 5 & AlbatrosH

Vrijdag 22 februari 23:02 uur

Een opname van 1 februari 2012 uit het Bimhuis in Amsterdam.

Jazzland Community

Woensdag 27 februari 23:02 uur

Met onder anderen toetsenist Bugge Wesseltoft. Een opname uit het Bimhuis in Amsterdam van 22 nov. 2012.

De jazzpodia in maart

Donderdag 28 februari 23:02 uur

Wat staat er allemaal op het programma van de diverse jazzpodia in Nederland in maart? Een overzicht van de belangrijkste, verrassendste en opvallendste concerten, met korte toelichtingen en klinkende geluidsvoorbeelden.

VERVOLG FESTIVALS

dOeK FESTIVAL

Diverse locaties, waaronder het Bimhuis,

1 tot en met 5 mei 2013

(<http://www.doek.org/>)

Met onder anderen: Okkyung Lee, Tony Buck, Han Bennink, Roy Campbell, Frank Gratkowski, Richard Barrett, Makiko Ito, Theo Loevendie, Arjan Gorter, Achim Kaufman, Peter Jacquemyn, Klaus Kugel, Raoul van der Weide, Jon Rune Strom, Tollef Ostvang, The Lock and Dead Neanderthals en alle dOeK-leden.

OVERLEDEN

Butch Morris, 29 januari 2013

Amerikaans kornettist. Overleden in New York; was 65. Opgegroeid aan de westkust vestigde hij zich halverwege de jaren zeventig in New York. Trok kort daarna vele malen naar Europa. Speelde, samen met zijn broer, bassist Wilber Morris (1937-2002), in de grote formaties van David Murray. Werd bekend door al dirigerend ter plekke te arrangeren voor een improviserend ensemble; hij noemde zijn werkwijze 'conducting'.

Rahn (Ron) Burton, 25 januari 2013

Amerikaans pianist. Geboren in 1934, overleden in New York. Speelde twee perioden bij Roland Kirk, van 1953-1959 en van 1967-1972. Maakte onder meer opnamen met George Adams, Beaver Harris en in 1992 met een eigen trio voor het label DIW. (jjm)

INGEZONDEN

De schoenendoos van Toots

In de veronderstelling dat de door hem zo bewonderde Toots Thielemans zou optreden, toog Tom Beetz enige weken geleden naar Brussel voor de opening van een expositie over hem. In zijn verslag in Jazzflits 191 vertelde hij dat veel van de andere aanwezigen geen flauw benul hadden van de musicus Toots. Ook moest hij ter plekke constateren dat Toots zelf niet op het programma stond. Lezer Joop van Enkhuizen stuurde deze reactie:

'Met belangstelling heb ik het relaas 'De schoenendoos van Toots Thielemans' van uw medewerker Tom Beetz gelezen. Hij verkeerde na het consumeren van 'finger food' in de veronderstelling een illusie armer huiswaarts te keren, maar had zonder het te vermoeden het best bewaarde geheim van Brussel gezien. Ook bij onze zuiderburen heerst crisis maar zij weten daar een relevante draai aan te geven door uitnodigingen te versturen voor een expositie met centraal daarin Toots' oude schoenendoos. Eenieder denkt daar zijn versleten schoenen in te zullen aantreffen, maar komt bij het openen tot de verrassende ontdekking dat dit kleinood voldoende ruimte biedt aan de belangrijkste oorspronkelijk Europese jazzgeluidsdragers. Als oprechte fan merkt Tom terecht op 'hoe belangrijk Toots is', naar ik aanneem 'voor het op de kaart zetten van diezelfde Europese Jazz'. Het is de altijd bescheiden gebleven en inmiddels hoogbejaarde meester niet kwalijk te nemen dat hij in plaats van zelf te komen zijn 'plats préférés' had neergezet voor vriendelijke niet echt geïnteresseerde passanten, die zelfs na negentig jaar nog geen enkel benul van zijn bestaan hadden!'

De redactie van JazzFlits behoudt zich het recht voor om ingezonden stukken in te korten, te redigeren of te weigeren.

DE BESTE PLATEN VAN 2012

Volgens de critici van
het Britse blad *Jazz Journal*:

1. **John Surman Saltash**
Bells
2. **Branford Marsalis**
Four MFs Playin' Tunes
3. **Wadada Leo Smith**
Ten Freedom Summers
4. **Peter Appleyard**
The Lost 1974 Session
5. **Alan Barnes/David Newton**
Inside Out

REISSUES

1. **Clifford Brown/Max Roach**
Complete Studio Recordings
2. **Louis Armstrong**
Complete Hot Five & Hot Seven
3. **Joe Harriott**
Movement/High Spirits
4. **Coleman Hawkins**
Classic Sessions 1922-1947
5. **Charlie Mingus**
The Black Saint And The Sinner Lady

Volgens de critici van
het Amerikaanse blad *JazzTimes*:

1. **Vijay Iyer Trio**
Accelerando
2. **Branford Marsalis**
Four MFs Playin' Tunes
3. **Sam Rivers, Dave Holland,
Barry Altschul**
Reunion: Live In New York
4. **Ryan Truesdell**
Centennial
5. **Rave Coltrane**
Spirit Fiction
6. **Gregory Porter**
Be Good
7. **Henry Threadgill Zooid**
Tomorrow Sunny
8. **Wadada Leo Smith**
Ten Freedom Summers
9. **Tim Berne**
Snakeoil
10. **Brad Mehldau Trio**
Ode

REISSUES

1. **Bill Evans**
Live at Art D'Lugoff's Top Of The Gate
2. **Wes Montgomery**
Echoes of Indiana Avenue
3. **Jarrett/Garbarek/
Danielsson/Christensen**
Sleeper
4. **Charles Mingus**
Complete Columbia & RCA Albums
5. **Hank Mobley**
Newark 1953

CD KORT

Sietse Huisman – Mindscapes
Eigen beheer

'Mindscapes' komt met donderend geweld de huiskamer binnen: strak en ijzersterk. De muziek op het album, opgebouwd rond het slagwerk van Sietse Huisman, is helemaal van deze tijd. Met behoorlijk veel geprogrammeerde geluiden. Maar is dit nog wel jazz? Communicatie tussen de muzikanten, verhalen vertellen en improvisatie vormen niet het uitgangspunt. Het is een drumplaat. Alles is erop gericht het werk van Sietse Huisman goed uit te laten komen. Deze cd kun je plaatsen in het overgangsgebied tussen diverse muziekstijlen: pop, funk, met een snuifje wereld- en jazzmuziek. Steekwoorden zijn: snel, jong, eigentijds. In 'Twins on the move' komt opeens de 'lick' uit het actuele hitje 'Fingerlicking good' van de Rob Mostert Hammond Group XL tevoorschijn. Daarmee is deze cd ook een beetje geduid. De liefhebbers van bijvoorbeeld Sven Hammond Soul met gevoel voor strak gespeelde muziek kunnen hier hun hart ophalen.

Hessel Fluitman

JAZZTIJDSCHRIFT

Downbeat

Het februarinummer van DownBeat heeft op de cover de onlangs overleden pianist/componist Dave Brubeck. Bluesman Gary Clark Jr. zegt dat zijn muziekgenre 'the foundation of American music' is. Verder komen aan bod saxofonist JD Allen en zanger José James. Voorts een opsomming van jazzpodia in de VS en daarbuiten. In de recensierubriek besteedt Peter Margasak tweederde pagina aan 'Dutch Improvisational Reinventions'. Besproken worden cd's van fluitist Mark Alban Lotz, rietblazer Natalio Sued, pianist Nico Huijbregts, kornettist Eric Boeren, drummer Han Bennink en rietblazer Ab Baars. De eerste drie scoren drie van de vijf sterren, de laatste scoort vier.

BRENG EENS EEN BEZOEK AAN HET DIGITALE MICHIEL DE RUYTER-ARCHIEF

KLIK HIER OP:

<http://mdr.jazzarchief.nl/>